

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/413/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7813203867
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Šalata
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7813203867.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach vo veci žalobcu CD Consulting s.r.o., Nagano Office Center, Praha 3, K červenému dvoru 3269/25a, IČO: XXX XX XXX, Česká republika, proti žalovanej D. Y., Z. XX, o zaplatenie 1 877,46 € s prísl., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej OZ Spolok právnej ochrany spotrebiteľa, Košice, Čajakova 1, IČO: XX XXX XXX, A. odvolaní žalobcu proti uzneseniu 10C/401/2013-54 z 9.1.2014 Okresného súdu Rožňava

rozhodol:

Zrušuje uznesenie a vracia vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa (ďalej len súd) uznesením konanie vo veci prerušil do skončenia konania Súdneho dvora Európskej únie (ďalej len EÚ) o prejudiciálnej otázke.

V odôvodnení uznesenia uviedol, že žalobca podaným návrhom žiadal, aby vydal rozsudok, ktorým uloží žalovanej, aby do 3 dní odo dňa doručenia rozsudku zaplatila mu zmenkovú sumu 1 877,46 €, zmenkový úrok 0,25 % denne z uvedenej sumy od 19.4.2009 až do zaplatenia, 6 % ročný úrok z uvedenej zmenkovej sumy od 25.8.2009 až do zaplatenia, zmenkovú odmenu vo výške 1/3 % zo zmenkovej sumy, teda 6,26 € a nahradila trovy tohto konania, že v podobnej veci Krajský súd (ďalej len KS) v Prešove konanie vo veci prerušil a vec predložil podľa § 267 Zmluvy o fungovaní EÚ a čl. 19 ods.3 písm. b) Zmluvy o EÚ Súdnemu dvoru (ďalej len SD) EÚ prejudiciálnu otázku: Či sa má čl.6 ods.1 smernice Rady 93/13 EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a čl.4 smernice Rady 87/102/EHS z 22.12.1986 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov, ktoré sa týkajú spotrebiteľského úveru, vykladať v tom zmysle, že jej odporuje právna úprava členského štátu, akou je právna úprava dotknutá vo veci samej, ktorá vnútroštátnemu súdu rozhodujúcemu o právach z indosovanej zmenky, neumožňuje v zásade v žiadnej fáze konania ex offio preskúmať zmluvu o kauze právneho vzťahu a prípadnú nekalú povahu zmluvnej podmienky a tiež prípadné porušenie zák. upravujúceho dôsledky neuvedenia RPMN v zmluve o spotrebiteľskom úvere, z ktorej zmenka vznikla a, že v zmysle uvedených skutočností konanie vo veci prerušil podľa § 109 ods.1 písm. c) O. s. p.

Proti označenému rozhodnutiu podal žalobca v celosti v zákonnej lehote toto odvolanie. K dôvodom odvolania bližšie uviedol: 1. Je nevyhnutné zdôrazniť, že uznesenie KS v Prešove 6Co/156/2013 o položení prejudiciálnej otázky a o prerušení konania nie je právoplatné, a to vzhľadom na to, že voči nemu bolo podané odvolanie. Z tejto skutočnosti vyplýva fakt, že formulovaná prejudiciálna otázka nebola právoplatne predložená SD EÚ, a teda nebol založený žiadny dôvod na prerušenie konania. 2. Súd prerušil konanie podľa § 109 ods.2 písm. c) O. s. p. 3. V zmysle § 109 ods.1 písm. c) O. s. p. je nutné konanie prerušiť ak: rozhodol, že požiada SD Európskych spoločenstiev o rozhodnutie o predbežnej otázke podľa medzinárodnej zmluvy. Konajúci súd však vo svojom rozhodnutí ani len netvrdí, že by rozhodol o tom, že požiada SD EÚ o rozhodnutie o predbežnej otázke, resp. že tak mieni urobiť. Vzhľadom na uvedené je zrejmé, že neboli splnené procesné predpoklady pre prerušenie konania podľa § 109 ods.1 písm. c) O. s. p., tak ako to uvádza konajúci súd v napadnutom rozhodnutí. 4. Iné zákonné ust., podľa ktorých by konajúci súd rozhodol o prerušení konania rozhodoval v napadnutom rozhodnutí uvedené nie sú, a preto je nevyhnutné zrušiť napadnuté uznesenie. 5. Tvrdil, že v prejednávanej veci

je možné riadne pokračovať, bez prerušenia konania, pretože formulovaná prejudiciálna otázka nie je pre vec významná. Právny poriadok, či už vnútroštátny ako aj medzinárodný, ktorý je možné na vec aplikovať, je v rozsahu pre rozhodnutie v tejto veci jednoznačný a nie je potrebné získať odpovede na formulovanú prejudiciálnu otázku. 6. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie KS v Prešove, z ktorého je zrejmé, aké právne predpisy je potrebné na vec aplikovať a akým spôsobom ich vykladať. Citoval uznesenie KS v Prešove 10Co/79/2013 z 5.9.2013, ktoré bolo vydané v jeho skutkovo a právne zhodnej veci. Citoval, čo KS ako odôvodnenie svojho rozhodnutia uvádza. Takisto uznesenie KS v Banskej Bystrici 43CoZm/10/2013 z 21.11.2013, ktoré bolo vydané v jeho skutkovo a právne zhodnej veci, potvrdzuje uvedené jeho závery. Citoval, čo KS ako odôvodnenie svojho rozhodnutia uvádza. 7. Súdom označené konanie o prejudiciálnej otázke nerieši otázku, ktorá by mala význam pre toto súdne konanie, preto nie je daný dôvod na prerušenie tohto súdneho konania. K meritu prerušenia konania KS v Prešove vo veci 6Co/156/2013. 8. KS v Prešove prerušil podľa § 109 ods.1 písm. c) O. s. p. (viď 10 strana napádaného uznesenia) konanie 6Co/156/2013 v jeho právnej veci proti žalovanému D.P. J., Č. XX a predložil podľa čl.267 Zmluvy o fungovaní EÚ prejudiciálnu otázku SD v znení, ktoré citoval. 9. Je toho názoru, že KS predložil SD hypotetickú otázku a navyš nerešpektoval platné procesné predpisy uplatniteľné na konania vo veci samej a nerešpektoval skutočnosť, že aj prvostupňový aj odvolací súd má aplikovať predovšetkým jednoznačný procesný rámec určený ním (žalobcom), ktorým je Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č.861/2007 z 11.7.2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, Úradný vestník L 199, 31.7.2007, s.1-22 ďalej aj nariadenie o európskom konaní s nízkou hodnotou sporu; poznámka žalobcu). 10. Tvrdil, že ak by najmä prvostupňový, ale tiež odvolací súd dodržiavali uvedené nariadenie o európskom konaní s nízkou hodnotou sporu, nemohli by sa takmer vôbec zaoberať aplikáciou vnútroštátnych procesných a hmotnoprávných predpisov a z tohto dôvodu vykonštruovali situáciu, len z dôvodu, aby mohli európske konanie s nízkou hodnotou sporu obísť a negovať. 11. Tvrdil, že prejudiciálna otázka je vykonštruovaná a na konanie vo veci samej sa je nutné pozeráť len v rámci uplatniteľných procesných predpisov, či nariadenie o európskom konaní s nízkou hodnotou sporu umožňuje napriek svojmu čl.5,7 a 9 a napriek celkovej pasivite žalovaného nariadiť pojednávanie, vykonávanie dôkazov a skúmať ex offio zmluvu a kauzu právneho vzťahu. 12. KS použitím nesprávneho procesného právneho základu v konaní vo veci samej SD zavádza, nerešpektuje prednosť nariadenia o európskom konaní s nízkou hodnotou sporu a položil svojím uznesením hypotetickú otázku, tzn. otázku ktorá smeruje na rozpor vnútroštátnej právnej úprave, ktorá nie je primárne použiteľná vo veci samej so sekundárnym právom EÚ. 13. Podľa ustálenej judikatúry SD a právnej doktríny (pozri napr. Siman, M. - Slašťan. M.: Súdny systém Európskej únie. Bratislava: EUROIURIS - Európske právne centrum, 2012, str.334 a n.) nie sú prípustné hypotetické prejudiciálne otázky. Konkrétne SD odmieta prejudiciálne otázky položené najmä v prípadoch, ak požadovaný výklad práva Únie alebo posúdenie platnosti aktu Únie zjavne nesúvisia so skutkovým stavom alebo predmetom konania (C-368/89, Crispolti, 11.7.1991, Zb. s.I-3695, bod 11; C-186/90, Durighello, 28.11.1991, Zb. s.I-5773, bod 9); prejudiciálna otázka sa netýka výkladu práva Únie, ktorý by súd objektívne potreboval pre rozhodnutie veci samej (C-428/93, Monin Automobiles, Uz. 16.5.1994, Zb. s.I-1707, bod 15; C-291/96, Grado, 9.10.1997, Zb. s.I-5531, bod 16), resp. je zjavné, že únieové ust., o výklad ktorého vnútroštátny súd požiadal, nie je možné aplikovať na prebiehajúci spor (C-231/89, Gmurzynska, 8.11.1990, Zb. s.I-4003, bod 23). 14. Prvostupňový a ani odvolací KS v Prešove sa vôbec nevysporiadali s jeho odvolaním a najmä nedodržiali nariadenie o európskom konaní s nízkou hodnotou sporu a tým popreli jeho práva v rozpore s nariadením. 15. Nerešpektovali uplatniteľný procesný predpis, predovšetkým odmietli skutočnosť, že návrh a v zásade aj ostatné písomné procesné úkony súdu a účastníkov prebiehajú na základe predtlačných formulárov a celé konanie je v zásade písomné (čl.5 ods.1 nariadenia), nerešpektovali nariadením stanovenú hospodárnosť a rýchlosť konania, ktorú má zabezpečiť výnimočná možnosť ústneho pojednávania, žiadosť strán o nariadenie pojednávania môže súd navyš zamietnuť a nemožno sa voči tomuto rozhodnutiu súdu odvolať (čl.5 ods.1 nariadenia, tretia a štvrtá veta), ako aj skutočnosť, že rýchlosť konania podmieňujú stanovené lehoty, ktoré súd/žalobca/žalovaný musí dodržať, nedodržanie lehôt súdom a následné neuspokojenie pohľadávky môže založiť zodpovednosť členského štátu za škodu spôsobenú porušením práva EÚ, rozsudok by súd mal vydať do 30 dní od doručenia odpovede žalovaného (súd mu musí do 14 dní zaslať návrh a žalovaný má najviac 30 dní na odpoveď). 16. Navyš oba súdy nerešpektovali, že podľa nariadenia o európskom konaní s nízkou hodnotou sporu majú výslovne obmedzenú preskúvaciu právomoc, návrh možno zamietnuť iba z 2 dôvodov, ktoré nariadenie špecifikuje - pohľadávka je zjavne neopodstatnená alebo je návrh neprípustný (čl.4 ods.4 nariadenia). 17. Možnosti ex offio skúmania skutkového a ďalšieho právneho základu je nariadením o európskom konaní s nízkou hodnotou sporu v zásade vylúčená, podľa 7. bodu preambuly k nariadeniu európske konanie musí zaručiť rovnaké podmienky pre veriteľov a dlžníkov v

celej EÚ. Navyiac podľa ods.9 preambuly: Súd alebo tribunál by mal rešpektovať právo na spravodlivý proces a zásadu kontradiktórneho procesu najmä pri rozhodovaní o potrebe ústneho pojednávania, o dôkazných prostriedkoch a rozsahu, v akom sa vykonajú dôkazy! Zdá sa, že prvostupňový a aj odvolací súd, vrátane postupu ktorý napáda týmto odvolaním (predloženie prejudiciálnej otázky) sa snažia kontradiktórnosť európskeho konania s nízkou hodnotou sporu obísť. 18. V prípade spotrebiteľského práva EÚ a aplikovateľný procesný „postu“ navyiac upozorňuje na zásadný rozdiel (ochrany spotrebiteľa) medzi nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č.1896/2006, ktorým sa zavádza európske konanie o platobnom rozkaze („Úrady“ vestník EÚ, 30.12. 2006, čiastka L 399), ktoré výslovne zakotvuje, že ak sa pohľadávka týka zmluvy uzavretej osobou - spotrebiteľom na účel, ktorý sa môže považovať za patriaci do oblasti mimo jej predmetu činnosti alebo výkonu povolania, majú právomoc len súdy v členskom štáte, v ktorom má žalovaný bydlisko v zmysle čl.59 nariadenia (ES) č.44/2001 (pozri čl.6 ods.2 nariadenia č.1896/2006). Nariadenie o európskom konaní s nízkou hodnotou sporu takúto výnimku nepozná! Možno aj z uvedeného konštatovať, že práva dlžníka, aj ak ide o spotrebiteľa sú jednoznačne a výlučne dané procesným postupom stanoveným nariadením o európskom konaní s nízkou hodnotou sporu a nemajú byť ex offio modifikované súdom. 19. Prvostupňový súd ako aj odvolací súd nerešpektujú tiež čl.7 ods.3 nariadenia o európskom konaní s nízkou hodnotou sporu, podľa ktorého ak žalovaný na výzvu súdu neodpovedá, tzn. nedoručí odpoveď dotknutej strany v lehote ustanovenej v čl.5 ods.3 alebo 6 súd vydá rozsudok o pohľadávke. Podľa zahraničnej právnej doktríny súd nemôže postupovať podľa ods.2 a žiadať doplňujúce informácie, vykonávať dokazovanie alebo nariaďovať ústne pojednávanie [viď.: Bureš - Drápal: Komentár „čierny“ (úvodzovky žalobca; poznámka odvolacieho súdu) OSŘ, str.3250]. 20. Navyiac tvrdil, že postup a spôsob KS pri predložení prejudiciálnej otázky porušuje právo EÚ a samotnú judikatúru SD EÚ. Ako SD vo svojej judikatúre uviedol, vnútroštátny súd by mal pri podávaní prejudiciálnej otázky prihliadať na zásady hospodárnosti a účinnosti konania (72/83, Campus Oil, 10.7.1984, Zb. s.2727, bod 10;36 a 71/80, Irish Creamery, 10.3.1981, Zb. s.735, bod 8). Je preto v záujme dobrej správy súdnictva, aby súdy predkladali prejudiciálne otázky až po vyjadrení účastníkov konania, hoci znenie čl.267 ZFEÚ takúto podmienku neukladá (pozri 70/77, Simmenthal, 28.6.1978, Zb. s.1453, body 10 a 11; C-10/92, Balocchi, 20.10.1993, Zb. s.I-5105, body 13 a 14; C-332, 333 a 335/92, Eurico Italia, 3.3.1994, Zb. s.I-711, bod 11). 21. KS svojim postupom mu neumožnil vo veci samej sa k prerušeniu konania z dôvodu predloženia prejudiciálnej otázky podľa čl.267 ZFEÚ akokoľvek vyjadriť. 22. Z týchto dôvodov uviedol, že v zásade len súd rozhodujúci v poslednom stupni má výlučné právo posúdiť, či je predloženie prejudiciálnej otázky potrebné pre rozhodnutie veci samej. Ak sa jedná o otázku, ktorej vyriešenie nemá z hľadiska prebiehajúceho vnútroštátneho konania význam, vnútroštátny súd by nemal podávať prejudiciálnu otázku a zbytočne tým predlžovať konanie (pozri Schermers, H.G. - Waelbroeck, D.F.: Judicial protection in the European union, Sixth Edition, The Hague, Kluwer Law International, 2001, s.338; Pescatore P.: L'ordre juridique des Communautés européennes, Liege, Presses Universitaires, 1975, s.221). 23. Akokoľvek, Slovenská republika (ďalej len SR) je viazaná obsahom Ženevskej zmenkovej konvencie a Ženevskeho jednotného zmenkového zák., pričom reálnym výrazom tejto viazanosti bol úplný prenos obsahu týchto medzinárodných zmlúv do zák.č.191/50 Zb. (Zákon zmenkový a šekový z 20.12.1950), ktorý je naďalej bez zmeny účinný na území SR a je rozhodným hmotnoprávnym normatívnym aktom aj v tejto prejednávanej veci. V spojitosti s napadnutým rozhodnutím a osobitne v spojitosti s položenou prejudiciálnou otázkou je nutné zdôrazniť, že označené medzinárodné zmluvy majú prednosť pred právom EÚ a to podľa čl.351 Zmluvy o EÚ (Ust. zmlúv neovplyvnia práva a povinnosti vyplývajúce z dohôd uzavretých pred 1.1.1958 alebo pre pristupujúce štáty pred dňom ich prístupu medzi jedným alebo viacerými členskými štátmi na jednej strane a jedným alebo viacerými tretími krajinami na strane druhej). Nie je preto možné položiť prejudiciálnu otázku tak, že bude pomerovaná z hľadiska rozporu vnútroštátna právna úprava obsahovo zhodná s medzinárodnou právnou úpravou s úpravou sekundárneho práva EÚ. Medzinárodná „práva“ úprava má vždy prednosť pred sekundárnym právom. Podľa čl.1 ods.2 Ústavy SR SR uznáva a dodržiava všeobecné pravidlá medzinárodného práva, medzinárodné zmluvy, ktorými je viazaná, a svoje ďalšie medzinárodné záväzky. Ignorovanie platnej právnej úpravy zmenkového práva bude predstavovať porušenie medzinárodných záväzkov, ktoré sa SR zaviazala dodržiavať. II. S poukazom na uvedenú argumentáciu žiadal zrušiť napadnuté uznesenie a vec vrátiť súdu na ďalšie konanie. Príloha: Uznesenie KS v Prešove 10Co/79/2013 z 5.9.2013, Uznesenie KS v Banskej Bystrici 43coZm/10/2013 z 21.11.2013.

Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods.2 O. s. p. - v ostatných prípadoch, t.j. neuvedených v § 214 ods.1 O. s. p., možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods.1,3 O. s. p. a zistil, že neboli splnené podmienky na potvrdenie (§

219) uznesenia, ani na jeho zmenu (§ 220), preto ho podľa § 221 ods.1,2 O. s. p. zrušil a vec vrátil súdu na ďalšie konanie.

Prekážka, pre ktorú sa konanie prerušilo odpadla.

Vec, týkajúca sa prejudiciálnej otázky, predloženej uznesením KS v Prešove 6Co/156/2013-43 zo 16.10.2013 SD EÚ, sa na SD viedla pod sp. zn. C-558/13, avšak predseda SD Uznesením č.966714 zo 4.6.2014 nariadil: Vec C-558/13 sa vymazáva z registra SD, lebo KS v Prešove informoval SD listom zo 7.5.2014, doručeným do kancelárie SD 13.5.2014, že berie späť svoj návrh na začatie prejudiciálneho konania.

Povinnosťou súdu bude preto ďalej vo veci konať.

Výsledok hlasovania - pomer hlasov: 3 hlasy za (§ 3 ods.9 tretia veta zák.č.757/04 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.